Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8181
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

excusat² qd̃ ſ iudex ſi ſimplex ē ut p̃
dicit². tū tn̄ hi bona conſtitūt credend̃.
ſ. ſentēcia iusta. et tū nō fuit in tul̃
pa eligendo aſſeſſorē iustū et bone fa̅
me ac ſufficiente. Sed aſſeſſor
ille mortlr peccat. et ad restitutionem
lesd tenet². ſive dolose ſive ignorantes
inducit iudicē ad iudicandū iniuste. Ber
ray. ¶ Si iudex ignarus in iure ſe cū
aſſeſſore dirit ducit qui quītes nō reputat
ſufficiēs ſ iniquus. ſ de cōſilio illi⁹
fecit iniq̃ ſentēcia. licet ea credat iusta
vtrq̃ mōlr peccat. et tenet² quisq̃ ad
restitucōz in ſolidū ¶ Si accepit pecunia
in iudicio qd̃ pē contingit qnq̃ modē. et ſp
videt² mōrle. Primo ſi accepit ut male
iudicaret et contra iustitiā et tūc illam
pecuniā tenet² dare illi in cuius iniuria
lata ē ſentēcia. 1. q. i. iubemus. Secdo ſi
accepit vt bn̄ iudicaret. Tertio ut iudi
caret et daret ſentēcia. Qrto ut nō iu
dicaret cū deberet iudicare Quito vt ne
male iudicaret. In hys qtuor casibus de
bet fieri restitutio illi qui leditur. 1. q. i.
nō licet. h̄ ray. ſ ſm quos. in foro con
ſtē pē pauperibus erogare. ſic alia turpia